

POSTANOWIENIE

17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

na posiedzeniu niejawnym 17 grudnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.G. i W.Z.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 czerwca 2024 r., I ACa 1527/23,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. obciąża pozwaną kosztami postępowania kasacyjnego, pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.**

(G.N.-J.)

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 31 stycznia 2023 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu ustalił, że bliżej określona umowa o kredyt mieszkaniowy zawarta 26 marca 2009 r. pomiędzy powodami J.G. i W.Z. a Bank1 spółką akcyjną w W., którego następcą prawnym jest pozwana Bank spółka akcyjna w W., jest nieważna; zasądził od strony pozwanej łącznie na rzecz powodów kwotę 54 541,88 zł wraz z bliżej określonymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie; zasądził od strony pozwanej

łącznie na rzecz powodów kwotę 64 361,36 CHF z bliżej określonymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie; oddalił powództwo w pozostałym zakresie i rozstrzygnął o kosztach procesu.

2. Na skutek apelacji pozwanego Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 28 czerwca 2024 r. oddalił apelację i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

3. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiódł pozwany. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący stwierdził, że w sprawie występują następujące istotne zagadnienia prawne:

a) czy w konstrukcji umowy kredytu denominowanego wskazana w umowie kwota kredytu w walucie obcej stanowi „kwotę salda technicznego”, które ma służyć tylko do przeliczenia, w dniu uruchomienia kredytu, wysokości należnego kredytobiorcy świadczenia w złotych polskich, czy też wskazana w umowie kredytu denominowanego kwota kredytu w walucie obcej stanowi w istocie kwotę zobowiązania banku do oddania do dyspozycji kredytobiorcy udzielonego mu kredytu?

b) czy bank zobowiązując się do oddania do dyspozycji kredytobiorcy środki pieniężne zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego spełnia swoje świadczenie główne z umowy kredytu tj. oddaje do dyspozycji kredytobiorcy te środki dopiero z chwilą ich przekazania, w wykonaniu dyspozycji kredytobiorcy, na oznaczony w umowie cel, czy też świadczenie to spełnia już z chwilą umożliwienia kredytobiorcy wykorzystania tych środków pieniężnych, które następuje poprzez wydanie bankowi wiążących dyspozycji uruchomienia kredytu zgodnie z warunkami określonymi w umowie?

4. Powodowie wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej, a także o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. np. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.; nie służy zaś merytorycznej ocenie skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest wówczas usprawiedliwione.

6. Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że skarga kasacyjna strony pozwanej mimo obszerności wywodów nie zawiera argumentów wystarczających dla uznania, że w sprawie spełniona została przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uzasadniająca przyjęcie sprawy do rozpoznania.

7. Oba sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne koncentrują się wokół kwestii, czy kredyt denominowany w walucie obcej jest kredytem walutowym czy też kredytem udzielonym z złotych polskich (drugie zagadnienie dotyczy tej kwestii pośrednio – jego rozstrzygnięcie ma według skarżącego przesądzić tezę leżącą u podłoża zagadnienia pierwszego). Skarżący formułując zagadnienia prawne w istocie podważa zasadność przyjęcia w uwarunkowaniach sprawy, iż udzielony powodom kredyt denominowany do waluty obcej jest kredytem

udzielnym w złotych polskich. Teza ta nie ma jednak potwierdzenia w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który stoi na stanowisku, że umowy kredytu denominowanego lub indeksowanego do waluty innej niż waluta polska są kredytami udzielonymi w złotych polskich (zob. np. wyroki SN: z 27 kwietnia 2023 r., II CSKP 1027/22, i z 23 września 2025 r., II CSKP 57/24). Okoliczność, że powód od samego początku mógł spłacać kredyt w walucie CHF nie powoduje, że zaciągnięty przez niego kredyt był kredytem walutowym, skoro powód mógł również dokonywać spłat w walucie PLN. Nie jest kredytem walutowym taki, w którym w umowie wskazana została jako tzw. kwota kredytu waluta obca, natomiast uruchomienie, tj. spełnienie świadczenia przez bank, nastąpić ma zgodnie z umową w walucie polskiej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2023 r., II CSKP 334/22). W przypadku kredytu walutowego kwota kredytu jest wyrażona w walucie obcej, w takiej walucie udostępniona kredytobiorcy i w takiej walucie również jest dokonywana spłata kredytu. Kredytobiorcy przysługuje wówczas wobec kredytodawcy roszczenie wyrażone w walucie obcej, tzn. kredytobiorca może żądać od kredytodawcy wypłaty kwoty kredytu w walucie obcej (zob. też wyroki SN: z 7 listopada 2019 r., IV CSK 13/19; z 30 września 2020 r., I CSK 556/18; z 13 maja 2022 r., II CSKP 405/22; z 31 stycznia 2023 r., II CSKP 334/22 z 27 marca 2024 r., II CSKP 1258/22; postanowienia SN: z 13 sierpnia 2024 r., I CSK 1109/23; z 20 lipca 2023 r. I CSK 6022/22, i z 30 lipca 2025 r., I CSK 506/25). W świetle powyższego wypadało uznać, że sformułowane zagadnienia prawne nie spełniają wymogów wynikających z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., nie mają bowiem przymiotu nowości.

8. Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

9. Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

10. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Krzysztof Grzesiowski

(G.N.-J.)

[SOP]